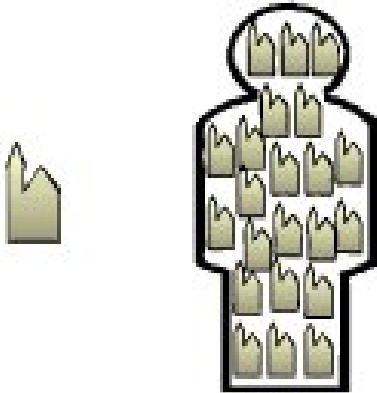

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Podium en Gemeente (3b)

**Schriftuurlijke richtlijnen, praktische
wenken en raadgevingen voor hen,
die in een Gemeentelijke bediening
staan.**

Onder “podium”, in de ruime zin van het woord, wordt verstaan:

De plaats, de functie, in de Gemeente van de levende God, waartoe de Heilige Geest ons heeft geroepen en tot de bediening waarvan Hij ons bekleedt met macht en kracht om naar die roeping de Gemeente te dienen.

2

Hoofdstuk 3

De Gemeente, Gods woning in de Geest (deel 2)

Wij zijn verantwoordelijk om het vaandel van het recht-gesneden Evangelie hoog te houden

Als wij het **recht-gesneden** (= zuivere) Woord van God echter de leiding geven en wij de Heilige Geest in de Gemeente (of Kerk) volkomen tot Zijn recht laten komen, dan zal Zijn Geest – werkend door degenen heen, die Hij Zelf hiertoe roept – van de Gemeente **een levend en Goddelijk organisme** maken. Het is in deze tijd, de eindtijd, dat Gods Geest hiermee bezig is, want Hij zal ‘de woning van God in de Geest’ formeren, waarin en waardoor Hij zal regeren. Hier zal Gods Woord de hoogste autoriteit zijn, het richtsnoer, het kompas. Gods Woord is een volkomen geheel, geschonken aan de Gemeente (of Kerk) van Godswege. Vervloekt is daarom degene die er wat van af doet, of die er wat aan toevoegt (zie Openb. 22:18-19).

Gods dienaren moeten het **VOLLE** Evangelie prediken, het **VOLLE** Woord van God, en wel “recht-

gesneden” (zoals wij kunnen lezen in 2 Tim. 2:15); zij moeten acht geven op zichzelf, zodat zij zelf niet afdwalen, en op de (Bijbelse) leer, opdat zij geestelijk “gezond” blijven! Zó zullen deze dienaars van het Woord niet alleen zichzelf behouden, maar ook allen die het Woord, door hun onderwezen, bewaren! Glorie voor God! Dit is nu DE grote verantwoordelijkheid die door Gods opzieners, van hoog tot laag, wordt gedragen. Vertragen zij hierin of “vloeien zij enigermate door”¹, dan vallen zij innerlijk af van de waarheid (Gods), en staan zij niet langer in de absolute leiding van de Heilige Geest. De Gemeente waarover zij zijn gesteld sterft dan – met hen – geestelijk af en raakt meer en meer verwilderd...

Een rank blijft leven zolang die in de wijnstok blijft, maar als u de rank van de wijnstok afkapt, dan kan u het afgekapte nog wel een rank noemen, maar die rank leeft dan niet meer; die is dood! De rank kan alleen blijven leven, en vrucht dragen, zolang de sappen van de wijnstok erdoorheen gaan. De Gemeente kan enkel en alleen ‘de Woonplaats van God in de Geest’² zijn, zolang als Gods Geest in haar **woont en werkt!**

¹ In de SV staat geschreven: “opdat wij niet te eniger tijd **doorvloeien**”. In de HSV staat: “opdat wij niet op enig moment **met de stroom meegezogen worden**” (zie Hebr. 2:1b). (noot AK)

² Zie onze GRATIS studie “[Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader](#)”. (noot AK)

Laten wij onszelf daarom nauw (blijven) onderzoeken of wij nog wel in het (ware) geloof zijn en of Christus – door ons oprechte geloof in Hem – nog wel in ons hart woont en troont (= het ook waarlijk voor het zeggen heeft in ons hart en leven)! Laten wij niet gebonden willen zijn door mensen, maar laten wij gebonden willen zijn door het Woord en de Heilige Geest; laten wij gevangenen willen zijn van **4** Jezus Christus. Laat het Woord (opnieuw) de **hoogste** autoriteit in ons leven en handelen zijn (of worden)!

Indien wij Gods Woord in ons leven eren, zo zal God ons eren. Vrees niet om Hem te dienen zoals Hij dat van u vraagt, want de Heilige Geest is met u. Misschien moet u dan wel door diepten gaan; dat kan, maar u gaat niet alleen! Laten wij in Hem geloven **gelijkerwijs de Schrift zegt!** Een andere basis van het geloof in Hem **is er niet!** Laten wij NOOIT de weg van het compromis bewandelen! Laten wij het Woord van God RECHT SNIJDEN en dit recht-gesneden Woord BELEVEN! Doen wij dit niet, dan staan wij schuldig tegenover Hem en ook schuldig tegenover onze broeders en zusters in de Here, die dit Woord van God ten LEVEN nodig hebben.

Natuurlijk moet het motief van het brengen van Gods Woord **de Liefde voor God** zijn en niet zijn oorsprong hebben in uw vlees. U moet Gods Woord niet willen weerleggen en de ander vermanen om hem of haar verder in de modder te trappen

of uit de samenkomst te verjagen, zodat die u niet meer lastig zal vallen. Aan de andere kant moet u blijven vasthouden aan het, aan u, geopenbaarde recht-gesneden (= zuivere) Woord van God en geen gemeenschap of samenkomst – als gevolg van een ziekelijke weekheid, of andere motieven – blijven hebben met hen, die willens en wetens avvallig zijn van de zuivere leer, die u is geopenbaard.

5 Laten wij in deze dingen beslist door de Geest van God geleid willen worden en niet handelen op grond van gevoel, sympathie of andere vleselijke motieven. Wat leert Gods Woord ons aangaande deze zaken?

- *“Ieder die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; wie in de leer van Christus blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon. Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ONTVANG HEM NIET IN HUIS en BEGROET HEM NIET. Want wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken.”* (2 Joh. 1:9-11)
- *“Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van **alle belevking** van het vlees en van de geest, en zo de heiliging volbrengen in de vreze Gods.”* (2 Kor. 7:1)

De eerste Gemeente deed dat en daarom was ze zo wonderbaar gezegend en kon Gods kracht zich daar ook zo wonderbaar openbaren.

De wet van wederkerigheid ³ in het Raadsplan van God

6 De “vroeg-Regen-Gemeente” (de 1ste echte “Pinkstergemeente” ⁴) was waarlijk “een pijler (of pilaar) en het fundament van de Waarheid (Gods)” (zie 1 Tim. 3:15), de Here kon op haar rekenen. Van zulk een wederkerigheid is (als het goed is) ook sprake in het huwelijksleven: de vrouw kan rekenen op alles wat zij kan verwachten van haar man, als zijnde de sterke, onder de schaduw van wiens vleugels zij vernacht – ik roep u het beeld van Ruth en Boaz voor de geest – als zij van haar kant ook die betrouwbare bruid is, die in onderdanigheid haar man weet te dienen!

Daar zijn vele christenen die in dit leven alles van God verwachten – hetgeen zij ook getuigen en belijden – maar zij vergeten dat zij éérs **alles voor Hem** moeten durven zijn. Daar is een wet van wederkerigheid in het raadsplan van God. Net zo is het gesteld met de verlossing van zonden, dat

³ De wet van wederkerigheid = Je zou hier, ter verduidelijking, kunnen zeggen: “De liefde moet van 2 kanten komen”. (noot AK)

⁴ De vroeg-Regen-Gemeente = De 1ste “Pinkstergemeente”, vanwege de UITSTORTING van de Heilige Geest tijdens het **Pinksterfeest**, volgens Handelingen 2 vers 1-4. Tevens een verwijzing naar de profetie uit Joël 2:23: “*En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, **vroeg regen en late** (SV: Spade) **regen** in de eerste maand (beter vertaald: **zoals in het begin**).*” (noot AK)

geschied alleen door het geloof dat Jezus Christus voor u op het kruis is gestorven en daarna uit de dood is opgestaan. Pas toen u tot waarachtige bekering kwam, kon u, wat deze verlossing van zonden betreft, op Hem rekenen! Eveneens geldt dit voor de genezing van ziekten. Velen verwachten dat de Here Jezus Christus Zich als Geneesheer in hun leven openbaart voor hun zieke lichaam, maar zij vergeten dat lichaam (volkomen) aan de Here toe te wijden! Daar is een wet van wederkerigheid! Ik wil hiermee niet zeggen dat een christen, die zijn of haar lichaam aan de Here heeft toegewijd, niet ziek kan worden. Dit komt door zijn (of haar) onvolkomenheid; men leent nog graag het oor aan dingen die niet uit God zijn; men doet het oog nog (graag) rusten op wereldse begeerten; men volgt nog dikwijls de eigen verlangens en laat ook de “eigen” gevoelens gelden voor de liefde en wil van God. Men wandelt zo nu en dan “in en door God” en bij tijden ook weer niet in God. Als gevolg hiervan wordt men de dupe van het eigen gedrag... en draagt men de consequenties van deze buitensporigheden... Begrijpt u dit, geliefden? **Jezus komt voor u op, als u wilt doen wat Hij VAN U VRAAGT.** Hij verlost u van uw zonden als u Hem (waarlijk) hebt aangenomen als uw persoonlijke Verlosser. Wilt u Hem kennen als Geneesheer van uw lichaam? Dan moet u uw lichaam aan Hem geven, aan Hem toewijden.

- *“Ik roep u er dan toe op, broeders (en zusters), op*

*grond van de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welgevallig, dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar **word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen onderscheiden wat de wil van God is, namelijk het goede en welgevallige en volmaakte.***"

8 (Rom. 12:1-2)

Paulus zegt hier, door de Heilige Geest geleid, dat dit uw "redelijke" godsdienst is. Hij doet hier een beroep op uw rede, op uw verstand. Wilt u dat Jezus de Geneesheer voor uw lichaam wordt, zo geef dat lichaam (helemaal) aan Jezus. **Laat uw lichaam waarlijk een tempel ⁵ zijn van de Heilige Geest!** Gods Woord leert ons – en ik geloof dit met mijn gehele hart – dat als Hij IN ons woont en troont (= het ook waarlijk voor het zeggen heeft in ons hart en leven), en als Zijn Woord in ons blijft (= dat wij Zijn Woord ook gehoorzamen), ziekte – of welke macht van de vijand ook – geen macht (meer) over ons heeft. Want, als **de opstandingskracht van Christus** in ons is, dan kan geen ziektemacht in ons huizen.

Ziekte, dat het product van de zonde en de boze is, kan Hem NOOIT verheerlijken. God werd niet verheerlijkt toen Hiskia ziek was, maar **wel toen hij genas**; God werd niet verheerlijkt toen Job vol zweren zat, maar **wel toen hij genezen en in alles**

⁵ Zie noot 2.

hersteld was. God wordt verheerlijkt in een **ge-**
zond lichaam en NOOIT in een ziek lichaam. Het
kan nooit Gods wil zijn dat u ziek blijft, tenzij Hij uit-
drukkelijk heeft geopenbaard dat Hij – om be-
paalde, bekering uitwerkende redenen – de ziekte
nog toelaat. Hij wil een Heelmeester zijn voor uw
geest, uw ziel en lichaam. In en door uw genezen
en herstelde **geest en ziel en lichaam** komt Hij tot
9 Zijn recht en wordt zo verheerlijkt. Door uw beke-
ring, genezing en de vernieuwing van uw wezen –
in en door Christus – kunt u van Zijn opstandings-
kracht een (krachtig) getuige zijn, dat aantrekt en
tot navolging noodt.

Kortom, geliefden, als u wilt dat de Heilige Geest
Zich manifesteert in en door uw wezen, dan moet u
Hem toestaan dat **Hij** van u maakt, wat **Hij** van u
wil maken! Zo zal de Heilige Geest tot Zijn recht
komen, omdat Hij “woont en troont” (en het dus
voor het zeggen heeft) in uw hart. Zo vormt de ge-
hele Gemeente waarlijk een woonplaats van God
in de Geest en vormt zij een kracht van God “boven
bidden en denken”, een kracht waar de wereld voor
beeft. Herinnert u zich wat de reactie buiten de Ge-
meente was, toen Ananias en Saffira dood neervie-
len en weggebracht waren? Daar kwam vrees over
allen, zowel binnen als buiten de Gemeente (zie
Hand. 5:1-11). Want allen die zich niet – of niet op-
recht – bekeerd hadden, waren bang om in die Ge-
meente te zijn of te komen. Ik geloof dat deze tijd
terugkomt; ik geloof dat de Heilige Geest het

Lichaam van Christus in diezelfde staat en kracht wil brengen, zodat het de wereld zal doen beven en sidderen. We vinden deze heerlijkheid van de Bruidsgemeente goed uitgebeeld in de 45ste Psalm.

De heerlijkheid van de Bruidsgemeente

10

- *“Koningsdochteren zijn onder Uw voorname vrouwen; de koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijnste goud van Ofir. Luister, dochter, en zie, en geef gehoor: vergeet uw volk en uw familie. Dan zal de Koning genieten van uw schoonheid; omdat Hij uw Here is, buig u voor Hem neer. De dochter van Tyrus zal komen met een geschenk; de rijken onder het volk zullen om Uw gunst smeken. **De koningsdochter is innerlijk één en al heerlijkheid**; haar kleding bestaat uit borduurwerk van gouddraad. In geborduurde kleding wordt zij naar de Koning geleid; jonge meisjes (sv: jonge dochters), haar vriendinnen (sv: haar metgezellen) volgen haar en worden bij U gebracht.” (Ps. 45:10-15)*

Deze Bruidsgemeente zal de wereld straks te zien krijgen. In die tijd zal vervuld worden wat Jezus heeft gesproken:

- *“Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem (of: haar) vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend.” (Joh. 20:23)*

Wat een macht wordt dan aan “gewone” stervelingen gegeven, aan (voormalige) zondaren, die dan waarlijk tot Gods heiligen zijn gemaakt! Zegt Hij

niet, door Paulus heen, in de Korinthe-brief:

- *“Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen?”* (1 Kor. 6:2a)

En in vers 3 van hetzelfde hoofdstuk:

- *“Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen?”*

Zou u niet willen behoren tot zo'n Gemeente, waarin de kracht van God openbaar (= zichtbaar) wordt?

11 Wellicht zullen wij – als het ons dan nog gegeven is te leven – dat genadewonder van de allerlaatste tijd nog meemaken, waarvan ook geprofeteerd is in Joël 2 vers 28-30 en Handelingen 2 vers 17-19:

- *“En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God: Ik zal uitstorten van Mijn Geest op **alle** vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienstknechten en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur en rookdamp.”* (Hand. 2:17-19)

Het grootste deel van wat op die eerste Pinksterdag door Petrus werd herhaald van Joëls profetie, beleven wij nu, hoewel ten dele. Straks, als de Bruidsgemeente een feit zal zijn, zal alles hiervan **in alle volheid** door het gehele, waarachtige deel van de Gemeente worden ervaren! Glorie voor God!

In Gods Gemeente moet 'de geest van orde' heersen

- *“Laat alle dingen op een gepaste manier en met orde geschieden.”* (1 Kor. 14:40)

12 Wanneer de Geest van God in de Gemeente tot Zijn recht komt in de levens van al Gods kinderen, zullen alle dingen in de Gemeente ook eerlijk en met orde geschieden. Gods Geest heeft dan alle gelegenheid om het geestelijk werk in de Gemeente – en door middel van de Gemeente ook in de wereld – naar behoren te doen. Hiertoe gebruikt de Heilige Geest de leden van Gods Gemeente; de één in meerdere, de ander in mindere mate, waardoor zij ook Gods **medearbeiders** worden genoemd.

Nu kunnen zich ook strubbelingen in de Gemeente voordoen, doordat er vleselijke werkingen tot uiting komen. Wordt er echter geen eind gemaakt aan deze werkingen van het vlees, dan wordt dit vlees een speeltuin van satan en krijgt u op het laatst **demonische werkingen** IN de Gemeente! Deze laatste werkingen (de demonische) zijn véél gevaarlijker dan de eerste (de vleselijke werkingen)! Daarom moeten de opzieners acht geven op de “kudde” en wanneer nodig, langs de weg van Gods Woord, de tucht in de Gemeente herstellen (zie hiervoor de studie: “Gemeentelijke tucht” ⁶).

Laat mij een voorbeeld geven: Als ik, als voor-

⁶ Zie onze studie “[Gemeentelijke tucht](#)”. (noot AK)

ganger, iemand vraag te bidden, dan verwacht ik, dat die persoon **bidt** en **niet** het hoogste lied in tongen gaat zingen. Wij dienen een God van orde! Als de voorganger, onder de zalving van Gods Geest, in de bediening staat en hij doet u, die een levende steen bent van God (= Gods woning in de Geest), het verzoek om voor te gaan in het gebed, voldoet u eerst aan dat verzoek; anders schept u wanorde in de geest! En dan kan de Geest van God niet werken, al lijkt soms het tegendeel waar te zijn. Maar dan is het SURROGAAT! Wij moeten onszelf op deze dingen controleren. Het is beter om op een gegeven ogenblik te zwijgen dan “door te slaan” en maar in tongen te blijven spreken; iets, wat anderen in de Gemeente toch niet kunnen verstaan, en wat anderen toch niet tot stichting kan zijn, al denken wij van wel! Er is leiding nodig in het Lichaam van Christus! Want ook dit is één van de vele vormen waardoor “oneffenheden” in het Lichaam van Christus, de Gemeente, binnen kunnen sluipen. Het kan heel goed zijn dat u “in de glorie” bent. Maar als u dan het verzoek wordt gedaan om voor te gaan in het gebed, dan moet u dit ook doen en dan kunt u God ook bidden, dat die glorie van God in **uw** hart zich ook meester zal maken van al die andere harten. Want... is het nu niet heerlijker dat ALLEN “in brand staan” van Gods heerlijkheid, in plaats van u alléén?

Als jong evangelist maakte ik mee dat een zuster tijdens het Woord in tongen kwam. De prediker

zweeg; alles leek erop dat er een rechtstreekse boodschap (van God), een “profetie”, zou komen. Deze zuster bleef maar luid in tongen spreken, terwijl er geen “profetie” kwam! Maar, wat zegt Gods Woord, vrienden, als de Geest van God ons WERKELIJK beweegt om zó luid en doorgezet in tongen te spreken? Dan moet Gods Geest in die Gemeente ook over een kanaal van Zijn werkingen beschikken, een broeder of een zuster, die de gave van “uitlegging der talen” heeft; want onze God is een God van orde. Toen de prediking door dit “spreken in tongen” zo’n vijf minuten gestoord was, werd één van de ouderlingen naar haar toegezonden met het verzoek om verder te zwijgen, aan welk verzoek werd voldaan! Ook dit voorval was een “oneffenheid” in de Gemeente!

- *“En als iemand in tongentaal spreekt, of het zijn er twee of ten hoogste drie, dan ieder op zijn beurt en laat één het uitleggen. Maar als er geen uitlegger is, laat hij (of: zij) dan zwijgen in de gemeente en laat hij tot zichzelf spreken en tot God.” (1 Kor. 14:27-28)*
- *“Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeente van de heiligen.” (1 Kor. 14:33)*

Laten wij in de Gemeente, als men zo samen is gekomen om de boodschap van de Here te horen, ook de normale, burgerlijke beleefdheden in acht nemen. Er zijn soms broeders of zusters die niet op hun beurt kunnen wachten om te “profeteren” of om

te zeggen, wat de Geest van God hun heeft geopenbaard en zij willen o zo graag de anderen voor zijn! Maar er staat geschreven: “*De (eigen en dus menselijke) geesten van de profeten zijn aan de profeten (als kanaal van Gods profetie) ondergeschikt*” (1 Kor. 14:32), juist omdat wij **een God van orde** dienen.

Anderen zijn weer het tegendeel en kunnen – bijvoorbeeld door hun verlegenheid – geen kanaal van openbaringen van de Geest van God zijn omdat zij de ontvangen profetie of openbaring, die een rechtstreeks boodschap **voor de Gemeente** is, verzwijgen!

Er moet in de Gemeente een **gezonde** wisselwerking zijn tussen degenen die – in en door de Geest – de Gemeente dienstbaar zijn èn tussen (de andere leden van) de Gemeente, tot **aller opbouw** in de Here, wat die arbeid ook moge zijn: hetzij diaken, hetzij opziener, hetzij zangkoorleider, hetzij maker van muziek, hetzij voorbidder, hetzij wat maar ook. **Dit alles met het doel dat de heerlijkheid van God in Zijn Gemeente aanwezig en werkzaam kan zijn.**

In het Oude Testament hebben wij een wonderbaar voorbeeld in het gedrag van die 120 priesters bij de inwijding van de tempel. Zij brachten eensgezind hun bazuin aan hun mond en maakten één geluid. Wat wil zeggen dat zij geestelijk één van zin en verlangen waren. En wat gebeurde toen? Toen daalde de heerlijkheid van God neer en vervulde zó de tempel, dat deze 120 priesters niet konden blijven

staan vanwege deze heerlijkheid (zie 2 Kron. 5:11-14). Net zo geschiedde het op de eerste Pinksterdag met de 120 discipelen die in de opperkamer bijeen waren. Toen werd er geen tempel van steen vervuld, maar levende tempels (“woningen” of “vaten”) van God in de Geest. Gods Geest daalde neer in hun hart en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen **allen** te spreken met nieuwe tongen, **zoals de Geest hun gaf uit te spreken**, tot verheerlijking van de Here Jezus Christus! Deze 120 discipelen waren in volharding bijeen, in afwachting van “*de belofte van de Vader*” (zie o.a. Luk. 24:49a en Hand. 4:1b), zoals de Here Jezus Christus hun gezegd had. Hun hart was vol van verwachting, totdat dat heerlijk wonder – namelijk: de uitstorting van de Heilige Geest – geschiedde (zie Hand. 2:1-4). Dit is de houding die wij **altijd** moeten hebben als wij naar de samenkomst gaan. Wij hebben – als het goed is – thuis (eventueel met vrouw en kinderen) gebeden: laten wij dan **optrekken met de verwachting** dat de Heilige Geest iets zal doen in ons midden. De Here wil ook dat wij in deze **levende** verwachting leven.

Laat Gods Geest in Zijn woning (de “vaten” die wij moeten zijn) kunnen “zwiepen” zoals Hij wil! Dan zal de glorie van God neerdalen en worden zielen vervuld met de Heilige Geest. Dit hoeft heus niet met oplegging van handen te gebeuren of op een speciale bidstond. **Gods Geest doet dit, zoals Hij wil.** Glorie voor God!

De Gemeente heeft de inwoning van Gods Heilige Geest hiertoe nodig

17

Laten wij in onze hoogmoed nooit zeggen dat wij de inwoning van de Heilige Geest niet nodig hebben. In eigen kracht zullen wij altijd falen. Zelfs zij die vervuld zijn met de Heilige Geest moeten ervoor zorgen om altijd te leven **onder de leiding van de Heilige Geest** en ervoor waken, dat zij geen menselijke gevoelens en sympathieën laten gelden voor de leiding van de Geest. Zoveel te meer moet u, als u een arbeider van de Here bent, voorzichtig “handelen en wandelen”. Het was tot de 1ste Gemeente, de zgn. “vroege-Regen-Gemeente”,⁷ die vervuld was met de Heilige Geest, dat Paulus de vermaning richtte:

- *“Daarom, wie (geestelijk gezien) denkt te staan, laat hij (of: zij) ervoor oppassen dat hij niet valt”* (1 Kor. 10:12).

Indien wij deze (Geestes)doop ontvangen hebben, moeten wij ook niet denken: “Nou kunnen wij alles en weten nu ook alles!” De weg naar de ware wijsheid (dat is: Wijsheid die van God komt) begint daar, waar wij tot de erkenning komen, dat wij zelf niets weten. Laten wij dus zo, in waarachtige ootmoed (= door ons vrijwillig en nederig aan God te onderwerpen), voor Zijn aangezicht staan en **alle dingen van Hem verwachten!** Laten wij nimmer de “menselijke grootheid” in onze christelijke “loop-

⁷ Zie noot 4.

baan” zoeken, maar, net als Paulus, niets anders willen dan “Jezus Christus en Dien gekruisigd”! ⁸ (zie 1 Kor. 2:2)

De Bijbel noemt iemand (pas) een “christen”, als die:

1. tot Jezus BEKEERD IS,
2. uit Hem WEDERGEBOREN IS, en
3. **GEDOOPT IS MET DE HEILIGE GEEST.**

18 De mens wordt christen genoemd naar Christus, de Gezalfde van de Here... Welnu, Christus was bekeerd, Hij was wedergeboren en was gedoopt met de Heilige Geest. Dus moet een ieder die christen genoemd wil worden ook zo zijn.

Als de Geest van God de eerste maal over ons “valt” worden wij “**gedoopt**” met de Heilige Geest, maar wij moeten hierna dagelijks leven in de “**vervulling**” met de Heilige Geest. Iemand die gedoopt is met de Heilige Geest kent dus momenten, dat hij of zij niet vervuld is. Men is dan (geestelijk) leeg en droog; even leeg en droog als de beddingen van drooggevallen rivieren. Wij moeten er echter voor zorgen dat wij **ALTIJD in de vervulling BLIJVEN!** De vervulde staat is **de Schriftuurlijke conditie** die God van een christen verwacht. Als men ver-

⁸ Waarmee bedoeld wordt: “Bij Jezus Christus horen **en bij degenen die, met Hem, gekruisigd zijn**”! Dus: ook wij moeten – in geestelijke zin – **met Hem gekruisigd (willen) worden**: namelijk afsterven aan (= verlost worden van) onze oude, zondige natuur! Voor meer hierover, zie onze “[Kennismakings-brief](#)”. (in smartphone-formaat) (noot AK)

vuld is met de Heilige Geest, dan weet men dit van zichzelf... Indien men zegt: “Ik weet niet of ik vervuld ben”, dan is het absoluut zeker dat men NIET vervuld is. Ditzelfde geldt voor de wedergeboorte. Deze geestelijke gaven (of giften) van boven zijn evenzovele geestelijke ervaringen van elke dag. Zij vormen een even waarachtig bezit als onze materiële bezittingen. Degene die vervuld is, is – net als een rank – geplant in de Wijnstok. De sappen van de Wijnstok gaan door hem (of haar) heen en doen hem (of haar), net als de rank, (geestelijke) vruchten voortbrengen.

Kentekenen verbonden aan de (met Gods Geest) vervulde staat

Gods Woord gebiedt ons om (met Zijn Geest) VERVULD te zijn!

- *“En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar **word vervuld met de Geest,**” (Ef. 5:18)*

Ook noemt Gods Woord ons de specifieke kentekenen die van deze vervulling getuigen. U kunt ze vinden in de volgende drie verzen:

1. *“en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Here en loof Hem in uw hart,” (Ef. 5:19)*
2. *“en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de naam van onze Here Jezus Christus.” (Ef. 5:20)*
3. *“Schik u onder elkaar in de vreze Gods.” (Ef. 5:21)*

Deze drie verzen houden de specifieke kentekenen in van een (met Gods Geest) vervulde staat. Ons **hart** kan zingen en **blijven** zingen, ook al worden onze moeiten zwaarder en wordt onze strijd groter. Met Paulus en Silas kunnen wij dan zingen, ook al zijn wij geboeid in de diepste kerker... Paulus en Silas zongen tot diep in de nacht. Een mooier duet had hun cipier nog nooit gehoord. Zij zongen zó, dat God wel moest antwoorden met "vuur uit de hemel"! Zo aangenaam was Hem hun zingend hart **onder die (moeilijke) omstandigheden**. En als God werkt, gebeuren er wonderlijke dingen. De stevig vergrendelde deuren vlogen open, nadat God door een aardbeving de fundamenten van de gevangenis, waar Paulus en Silas in gevangen zaten, bewogen had (zie Hand. 16:26). Ook vlogen de boeien van alle andere gevangenen los! Hun medegevangenen moesten wel diep onder de indruk van die lofliederen zijn geweest! **Gods Woord manifesteerde Zich daar in Zijn Kracht!** God spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er! Halleluja! Zo ziet u, geliefden, als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Als God begint te werken, wie zal het kunnen tegenhouden en beëindigen? God voleindigt Zelf al Zijn werken! God **liet toe** dat Paulus en Silas in de gevangenis kwamen, ondanks dat zij van Hem getuigden aan anderen (zij werden dus gevangen **omwille van Zijn Naam**). Maar, ook in de gevangenis bleven Zijn beide dienstknechten Hem getrouw en loofden en prezen Hem, omdat hun hart

Hem ook daar dienstbaar bleef en Hij hen dus met Zijn Heilige Geest kon blijven vervullen. God voleindigde in die gevangenis Zijn werk met de redding van de gevangenisbewaarder van Filippi en geheel zijn gezin! (zie Hand. 16:27-34). Glorie voor God! God kon dit doen door de getrouwheid van twee (oprechte) kinderen van Hem, ook in die omstandigheden waar zij – naar de mens gesproken – niet wilden zijn! Paulus en Silas hadden nooit kunnen dromen dat de uitkomst van hun trouw aan de Here en van hun lofliederen zo zou zijn. Wij zien hier maar weer dat wat bij de mens onmogelijk is, mogelijk is bij God! Voegt u zich daarom lijdzaam (= geduldig en gelaten) naar de wil van de Here, al is die wil verre van aangenaam voor u! Het is wonderlijk maar waar: de mooiste liederen hebben hun (toon)zetting in mineur!⁹ De grootste componisten hebben hun mooiste werken geschreven in de diepste teleurstellingen van hun leven; ze worden nu “onsterfelijk” genoemd. Zangers en zangeressen gaven hun beste vertolkingen van een lied, toen hun eigen hart huilde! Generatie na generatie speelde en vertolkte men de klassieke composities van Händel, Mozart, Chopin, Beethoven en zoveel anderen, en men doet het nog. Hoe dieper wij, vanwege moeite en/of pijn, door onze knieën zakken, in hoe sterker mineur¹⁰ ons gebed en lied begint,

⁹ Mineur = Toonsoort waardoor muziek een enigszins droevig karakter krijgt. (noot AK)

¹⁰ Mineur = Hier: Een sombere, droevige stemming. (noot AK)

des te wonderlijker zal de Here onze lijdzaamheid en getrouwheid tegemoet treden en ons, vervulende met Zijn Geest, opheffen **tot onze lofliederen – in aanbidding en lofprijs – zich verheffen in majeur!** ¹¹ Glorie voor Jezus! God wordt dan verheerlijkt en dat is wat wij moeten zoeken! Deze Geest bezielde de vele martelaren die – omwille van Zijn Naam, Zijn Evangelie en Zijn Gerechtigheid – vielen (= gedood werden, vaak de zgn. marteldood) en in hun laatste, smartelijkste ogenblikken de lofliederen aanhieven tot hun Here Jezus en hun God! En het bloed van deze martelaren noemt men “het zaad” van de Gemeente (of Kerk). Men begint dan, als gevolg van hun moedig en wonderlijk sterven, de Bron van hun bezieling te zoeken en naar deze bezieling te verlangen.

De sleutel tot zulk een getuigenis is naast geloof, een bekeerd, nederig en dankbaar hart. Wees niet opstandig als u in de Gemeente niet die plaats krijgt, die u zo graag zou willen innemen. De Here zal u, zo Hij u hiertoe roepen wil, op Zijn tijd en wijze en naar Zijn roeping, in de bediening stellen. Alleen in zo'n (geestelijke) conditie kunt u voor Hem vruchten voortbrengen die de bekering waardig zijn. Handel in deze geestelijke dingen nooit in eigen kracht, met een “*bijten en vereten*” (zie Gal. 5:15 en 2 Kor. 12:20) van elkaar als gevolg! Wordt niet afgunstig op de één of andere arbeider van de Here,

¹¹ Majeur = Toonsoort waardoor muziek een enigszins vrolijk karakter krijgt. (noot AK)

maar blijf nederig: bid en verheug u om de bekering van zielen, ongeacht wie de Here hiertoe gebruikt. De mensen moeten zich niet bekeren tot de één of andere arbeider, maar tot Jezus Christus! Men moet nimmer vervallen in het vleeselijke “zieltjeswinnen voor de eigen kring”; **men moet een waarachtig dienstknecht van de Here Jezus Christus zijn voor de groei en het welzijn van het (gehele)**

23 Lichaam van de Here! Laten wij waardig blijven handelen naar de (met Gods Geest) VERVULDE STAAT! Hij zal u, als arbeider van Hem, nederig, blijmoedig en dankbaar houden; al handelen uw medewerkers in de Here nog zo vleeselijk! Als u Hem (dat is: Zijn Heilige Geest) waarlijk **IN u** hebt wonen, dan laat u zich niet tot vleeselijke handelingen verleiden, maar u gaat te rade met Hem, Die in u woont en Die gezegd heeft: *“Zonder Mij kunt u niets doen”*.

Nogmaals: de sleutel tot een BLIJVEN LEVEN in de (met Gods Geest) vervulde staat is, naast geloof, een bekeerd, nederig en dankbaar hart. Alleen zo iemand kan waarlijk “een verslagenheid van geest” kennen en “een gebrokenheid van hart” (zie o.a. Ps. 34:19, 51:19, 147:3). De staat van een nederig en dankbaar hart moet men blijven najagen, dan kan de vreselijke zonde van hoogmoed niet de kop opsteken in ons. Maar als ons hart niet nederig is, dan komen allerlei soorten van waandenkbeelden in ons op en denken wij (bijvoorbeeld) dat onze broeders en zusters ons niet mogen en op onze

tenen proberen te trappen! Er is een wisselwerking tussen de functies van ons hart en die van ons hoofd! Als ons hart niet nederig is, dan denken wij verkeerd. En als ons hart hoogmoedig is, dan gaat er héél wat verkeerd in ons hoofd om. Het hoofd is als een goede computer: als de instructie vanuit het hart verkeerd is, dan denkt het hoofd verkeerd, de gedachten zijn dan kwaad en verwrongen. Is het hart daarentegen nederig, dan is ook de gedachte-wereld goed en zal die conform Gods wil en Woord zijn. Houdt uw hart daarom nederig en dit kunt u doen door uw blik – onverduisterd ¹² – op het offer van Jezus Christus te houden.

Hij vernederde en vernietigde Zichzelf **voor ons**; Hij was de Vader gehoorzaam, zelfs tot in de meest vernederende en pijnlijkste situaties, zelfs tot in de kruisdood! En laat ALLES in u dan gereinigd worden in dit OFFER (van Jezus Christus), dat ook namens u – door Hem – werd volbracht! Lever zo – door uw blik te houden op het offer van Jezus Christus – elke bittere wortel en ook elk begin van hoogmoed en ondankbaarheid aan Hem uit.

Laten wij de les leren die er te leren valt in datgene wat Lucifer (= de opperste van de afvallige engelen, die, na zijn val, de duivel of satan wordt genoemd) ten deel viel. Hij was *“een cherub, met zijn vleugels beschermend uitgespreid”* (Ezech. 28:14a); hij was *“een toonbeeld van perfectie, vervuld van wijsheid*

¹² Voor meer duidelijkheid en/of de (geestelijke) betekenis van het woord “onverduisterd, zie Rom. 1:21 en Ef. 4:18. (noot AK)

en volmaakt van schoonheid” (Ezech. 28:12b). Hij “leefde in Eden, in de tuin van God, en was bekleed met een keur van edelstenen”, “neergezet op de heilige berg van God, waar hij wandelde tussen vurige stenen” (Ezech. 28:13-14) en in Gods onmiddellijke tegenwoordigheid stond. Maar... toen kwam er afgunst en jaloezie, ten opzichte van God, in hem op. Hij nam geen genoegen meer met zijn van God gegeven plaats, maar wilde in de plaats van God Zelf staan. Zodra u iets begeert wat u niet toekomt, begint de openbaring van de hoogmoed, die aan uw val voorafgaat!

De moeder van Jakobus en Johannes verlangde in haar onwetendheid het volgende van de Here: “Als U straks in de heerlijkheid van Uw Koninkrijk bent, mogen mijn zonen dan links en rechts van U zitten?” (zie Matth. 20:20-23). Maar zij begeerde iets wat haar niet was toegestaan te begeren. En Jezus corrigeerde haar, en de zonen van Zebedeüs, in Zijn grote barmhartigheid. De Here antwoordde haar dat dit niet Hèm, maar de Vader alléén stond te geven. De Vader heeft dit reeds in Zijn eeuwig raadsplan vastgesteld. In Zacharia 4¹³ wordt ons een tijpje van de sluier over dit geheimenis opgelicht. Daar lezen wij van twee olijfbomen, twee kinderen Gods, die voor de Here van heel de aarde staan. Die plaatsen zijn dus al vervuld. Later vertelde

¹³ Zie onze GRATIS studies “[De eindtijd profetieën van de profeet Zacharia](#)” en/of “[De visioenen van Zacharia \(en de geestelijke betekenis ervan voor de Bruidsgemeente\)](#)”. (noot AK)

Jezus – in Zijn grote liefde – aan Zijn discipelen dat zij “in de tijden van de wederoprichting (of het herstel) van alle dingen” op twaalf tronen zouden zitten, oordelende de twaalf geslachten van Israël (zie Matth. 19:28 en Hand. 3:21).

Hieruit kunnen wij concluderen dat wij, mensen, soms iets ongeoorloofds aan de Here kunnen vragen. Daarom staat er geschreven: “...*wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter bidt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen*” (Rom. 8:26b).

26

Zo wees dan dankbaar, dat wij de Geest van God (ontvangen) hebben!

Laten wij dan ook niet in het vlees vervallen als een andere arbeider van de Here ons, in plaats van samenwerking, competitie aandoet. Soms laat God in onze christelijke “loopbaan” competitie toe. En weet u waarom? Hij behoedt ons daarmee voor het geestelijk in slaap vallen; zodat wij blijven leven in de (met Gods Geest) vervulde staat. Begrijp mij goed: ik wil hiermee zeker niet zeggen dat zo’n competitie in het werk van de Here ook **uit** de Here is! Verre van dat! Maar God laat dit soms toe omwille van onszelf, opdat wij nederiger, heiliger en Gode (meer) toegewijd zullen leven!

Soms brengt God andere of (zelfs) grote moeilijkheden in ons leven, wellicht worden ons dierbaren ontrukkt door de dood! Soms neemt Hij alle menselijke steunpilaren van ons weg, en ook mensen en dingen die blijven hinderen in onze geestelijke

loopbaan (zie 1 Kor. 9:24), zodat ons wordt geleerd **ALLES alleen van Hem te verwachten**, zodat Hij ons vervullen kan met Zijn Geest, Zijn Woord en Liefde en wij niet langer worden misleid door menselijke sympathieën, antipathieën en/of menselijk medelijden. Alleen zo durven wij, als het nodig is – en ongeacht de persoon – te bestraffen, te weerleggen en te vermanen (volgens 2 Tim. 3:16). Wat hebben wij (als Gods kinderen) aan menselijke liefde die anderen, door haar weekheid, verloren doet gaan!

Een ander kenteken van de (met Gods Geest) vervulde staat is **het goede getuigenis** dat anderen van u hebben. Het is niet genoeg dat God alleen weet, dat wij een goed getuigenis hebben. Het moet ook zo zijn dat anderen dit van u kunnen zeggen. Het is één van de eisen die het Woord van God stelt in verband met het zijn van ouderling en diaken.

Zoals wij al eerder hebben gezegd: **Gods Woord gebiedt ons om (met Zijn Geest) VERVULD te zijn!** Nu, wij spreken in tongen, elke keer opnieuw, als wij waarlijk VERVULD ZIJN met de Heilige Geest. Dit is een **uitwendig** – door God gegeven – teken, verbonden aan de (met Gods Geest) vervulde staat. Maar dit alles heeft geen waarde als deze (eerder genoemde) specifieke kentekenen, die onze ziel moet openbaren, niet in ons leven gevonden worden.

Vervuld zijn (met Gods Geest), maar ook **BLIJVEN**

28

Zij die aan “bodybuilding” doen weten dat zij moeten **blijven** trainen om in conditie te blijven en om (lichamelijk) sterker te worden. Zo hebben wij ook geestelijk te handelen. Wat is nu onze geestelijke “training”, wat is nu datgene, wat God (als voorwaarde) stelt, om te kunnen blijven in Hem en **Hij in ons**, zodat wij geestelijke vruchten kunnen blijven afwerpen?

Laten wij hiertoe gaan naar Handelingen 4. In de verzen 23-30 lezen wij het volgende:

- *“En nadat zij (Petrus en Johannes) losgelaten waren, gingen zij naar hun eigen mensen en berichtten alles wat de overpriesters en de oudsten tegen hen gezegd hadden. En toen zij dat gehoord hadden, verhieven zij eensgezind hun stem tot God en zeiden: Here! U bent de God Die de hemel, de aarde, de zee en alle dingen die daarin zijn, gemaakt hebt, en Die door de mond van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenen en hebben de volken inhoudsloze (sv: ijdele) dingen bedacht? De koningen van de aarde hebben zich opgesteld en de vorsten zijn bijeengekomen tegen de Here en tegen Zijn Gezalfde. Want, werkelijk, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen, om te doen al wat Uw hand en Uw raad tevoren bepaald had dat er gebeuren zou. Nu*

dan, Here, sla acht op hun bedreigingen en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus.”

29 Wij lezen hier van een gebed NAAR Gods WIL. **Zij baden niet om bewaard te blijven voor vervolging en verdrukking, maar om de verheerlijking van de Naam van de Here**; dat zij met vrijmoedigheid Gods Woord mochten (blijven) spreken en dat er tekenen en wonderen mochten geschieden door de Naam van Jezus! Zij baden om dingen die hun beslist NOG MEER moeilijkheden zouden opleveren...

De eerste voorwaarde voor een vervuld-BLIJVEN (met Gods Geest) vinden wij hier: **een gebedsleven, dat niets anders wil dan de Naam van God verheerlijken**, dat het kruisproces (dat is: het afsterven aan het oude, zondige leven) niet schuwt..., welke geest wij ook vinden in de aanvang van het gebed der gebeden:

- *“Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.”*
(Matth. 6:9-10)

De tweede voorwaarde, door de discipelen uit de eerste Pinkstertijd volbracht, zien wij in vers 31 van Handelingen 4:

- *“En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeen waren, bewogen. En zij werden*

allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid.”

Deze discipelen **spraken het Woord van God met vrijmoedigheid**, en dat ondanks alle dreigende moeilijkheden en verdrukkingen... Natuurlijk moeten wij dit vrijmoedig getuigen van Jezus, dit vrijmoedig verkondigen van de Blijde Boodschap, koppelen aan WIJSHEID. Gods Woord is te heilig om het voor de zwijnen te werpen.

30

- *“Geef het heilige niet aan de honden, en werp uw parels niet voor de zwijnen, opdat die ze niet op enig moment met hun poten vertrappen, zich omkeren en u verscheuren.”* (Matth. 7:6)

Laten wij – met ons getuigenis en Zijn Woord – wachten op de tijd van de Heer. Maar **als** de Geest ons tot spreken dringt, dan mogen wij niet zwijgen, maar moeten wij met vrijmoedigheid getuigenis geven van het heil dat ons leven verlost en vernieuwt heeft (en dat ook anderen wil verlossen en vernieuwen). **Bedroef de Heilige Geest niet!** U kunt dat één keer doen, maar als u dat telkens weer doet, zal Hij u verlaten... Zo is het ook gesteld met het gebruik van de gave(n) die Hij ons heeft gegeven. Als wij bang zijn om die gave(n) in werking te doen zijn, zo zal Hij die gave(n) aan anderen geven...

De tweede voorwaarde is dus **een leven, dat zich daadwerkelijk heeft toegewijd aan de zaak van het Koninkrijk des Heren, in de kracht van de Heilige Geest.**

Als (vaak negatief bekendstaande) voorwaarden

voor een vervuld-BLIJVEN (met Gods Geest) kunnen wij verder nog noemen:

- Geen compromis sluiten met de wereld, noch met de “gelovige” die het Woord der Waarheid niet (meer) recht snijdt;
- niet ongehoorzaam (willen) zijn aan de roeping en bediening die de Heilige Geest ons verleent;
- geen wereldsgezindheid – met wereldgelijkvormigheid als gevolg – in ons hart en leven toelaten;
- kortom geen ongehoorzaamheid aan het Woord van God.

Doen wij deze dingen toch, zo zal “magerheid van ziel” ons deel zijn; wij zullen dan wel begonnen zijn in de Geest, maar wij zullen eindigen in het vlees... Waarom zouden wij met het Vuur van God, dat de Heilige Geest is, spelen? Hoeveel beter is het om te blijven in het centrum van Zijn wil, om (dagelijks) te smaken hoe troostvol en verblijdend het leven in Hem is, zo **vol van Zijn vrede en gerechtigheid!** Glorie voor God!

[CJH Theys](#)

(1903 – 1983)

Digitaal uitgewerkt door A. Klein

EINDE deel 3b

“Indien (Goddelijke) openbaring (van de Bijbel, Gods Woord) ontbreekt, verwildert het volk (ook het volk van God).”

Spreuken 29:18a (NBG)

***“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis (aan-
gaande God en Zijn Woord).”***

Hosea 4:6a (NBG)